

Sygn. akt: I C 93/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekr. sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko (...)

w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...)w W. na rzecz powoda A. M. kwotę 1.990,90 zł (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych 90/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.593,78 zł od dnia 22.08.2011r. do dnia zapłaty, od kwoty 397,12 zł od dnia 22.02.2013r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od powoda A. M. na rzecz pozwanego (...)w W. kwotę 1.094,05 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego między stronami.

Sygn. akt I C 93/13

UZASADNIENIE

Powód A. M. wystąpił przeciwko (...)w W. z pozwem o zapłatę kwoty 5.012 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5.011,69 zł od dnia 22 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty, od kwoty 397,12 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania sądowego i kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych w podwójnej wysokości, ze względu na znaczny nakład pracy pełnomocnika.

W uzasadnieniu wskazał, iż dochodzona pozwem kwota dotyczy szkody komunikacyjnej z dnia 21.07.2011 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do niego ciągnik (...), (...). Podniósł, iż wypłacone przez pozwanego odszkodowanie w łącznej kwocie 6063,94 zł nie stanowi pełnej rekompensaty za uszkodzenie pojazdu, albowiem jak wynika z faktury dokonanej naprawy przez zakłada naprawczy koszt naprawy ciągnika powoda stanowi kwotę 11.075,63 zł (k. 2-31 akt).

Sąd Rejonowy w Augustowie w dniu 11.03.2013r. w sprawie I Nc 84/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, mocą którego nakazał pozwanemu (...) w W., aby zapłacił na rzecz powoda A. M. kwotę 5.408,81 z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.011,81zł od dnia 22.08.2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 397,12 zł od dnia 21.02.2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.279,75 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 zł tytułem zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw (k. 38 akt).

W prawem zakreślonym terminie pozwany (...) w W. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, w którym wystąpił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazał, iż powodowi zostało wypłacone w związku ze szkodą z dnia 21.07.2011r., odszkodowanie w kwocie 6063,94 zł i rekompensuje ono w pełni koszt przywrócenia ciągnika (...)do stanu sprzed szkody (k. 44-53 akt).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21.07.2011r. w R. w wyniku kolizji doszło do uszkodzenia ciągnika stanowiącego własność A. M. (...). Sprawca szkody, w dacie jej zaistnienia, korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...)w W. (dowód: akta szkodowe).

Powód A. M. dokonał naprawy ciągnika w (...) Sp. z o.o. w A., za dokonaną naprawę zapłacił zgodnie z wystawioną fakturami VAT (...) (k. 13-16 akt) łączną kwotę 11.075,63 zł.

Wskutek wszczętego postępowania szkodowego (...) w W. dokonało oceny technicznej pojazdu i sporządziło kosztorys naprawy oceniając pozycje z faktur naprawy ciągnika przedłożone przez powoda. Na podstawie powyższego przyznało A. M. odszkodowanie w łącznej kwocie 6063,94 zł (dowód: akta szkodowe, bezsporne). Pozwany wskazywał, iż żądany przez powoda sposób naprawy uszkodzeń ciągnika, wynikający z przedłożonych faktur, uwzględniał także wcześniejsze uszkodzenia ciągnika, pozostające bez związku ze szkodą z dnia 21.07.2011 r., a tym samym nie angażujące odpowiedzialności pozwanego oraz wymianę na nowe elementów znacznie zużytych. Pozwany podnosił również, że zakwestionował stanowisko powoda, wskazujące na wartość ciągnika sprzed zaistnienia szkody na kwotę 15.100 zł, precyzując, że właściwa wartość ciągnika sprzed szkody to kwota 9.900 zł brutto, co obrazuje wycena pojazdu, zawarta w opinii Nr (...), wykonanej przez pozwanego w systemie (...) (k. 19 akt).

Mając powyższe na uwadze Sąd zmierzał do ustalenia celowych kosztów naprawy ciągnika (...) należącego do powoda związanych ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 21.07.2011r.

Na okoliczność dokonanych oględzin miejsca zdarzenia i pojazdu powoda oraz stwierdzonego zakresu uszkodzeń powstałych na skutek kolizji z dnia 21.07.2011 r. oraz istnienia uszkodzeń sprzed kolizji Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka K. B. (k. 68v – 69 akt) oraz świadków J. S. i B. Ż. (1) na okoliczność ustalenia okoliczności zdarzenia, uszkodzeń w ciągniku powoda, przyczyn ich powstania i okoliczności dotyczących naprawy pojazdu przez powoda (k. 199v – 200 akt).

Świadek K. B. – rzeczoznawca dla firm ubezpieczeniowych – osobiście dokonywał dwukrotnych oględzin pojazdu marki (...), w tym dodatkowych już w zakładzie naprawczym, był również obecny na miejscu zdarzenia po jego zaistnieniu. Świadek ten wskazał, iż większość szkód powstałych w ciągniku miało związek z przedmiotowym zdarzeniem, ale jednocześnie na elementach, których powstały szkody, w związku z tą kolizją, były wcześniejsze uszkodzenia. Świadek szczegółowo określał pozycje zakwestionowane w złożonych fakturach VAT, jako niezwiązanych ze szkodą, podnosił, iż w (...)ie nie potrafili określić, czy poszczególne uszkodzenia mają związek z kolizją, podnosił, iż osobiście weryfikował faktury wystawione przez (...), wykreślał przy tym pozycje, które nie dotyczą uszkodzeń ze zdarzenia.

Świadek J. S. – rolnik prowadzący ciągnik należący do powoda w momencie zaistnienia szkody – określił mechanizm powstania szkody, tj. prowadził ciągnik na drodze z R. do R., była to wąska droga, świeżo usypana żwirem, na ostrym zakręcie samochód zajechał mu drogę skręcając gwałtownie w lewo. Aby uniknąć zderzenia skręcił on w prawo, wjechał w rów, a następnie uderzył w świerk. Świadek ten podnosił, że przed zdarzeniem ciągnik był w pełni sprawny,

określał uszkodzenia, jakich doznał ciągnik na skutek wypadku: oś przednia, misa, maska, chłodnica, wyciekł olej z bloku ciągnika, widać było pęknięcie bloku, wybita szyba przednia, oś przednia, półośka, filtry paliwa obłamane. Świadek ten wskazywał, iż użytkował ciągnik należący do powoda przez okres dwóch tygodni przed kolizją, nie miał wówczas problemów z akumulatorem ciągnika, podnosił, że akumulator nie był fabrycznie nowy, w jego opinii mógł być użytkowany rok czy półtora, był przymocowany dwiema śrubami do podstawy. Świadek ten podnosił, że ciągnik ten miał zamontowane światła od „malucha”, a nie oryginalne.

Świadek B. Ż. (2) podnosił, że ceny nowych ciągników rosną, nigdy nie zajmował się wartością ciągników używanych, nie miał również nic wspólnego z naprawą ciągnika powoda.

Sąd uznał zeznania wyżej opisane za wiarygodne, korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, nadto zostały złożone przez świadków na okoliczności znane im z autopsji, zdaniem Sądu, odzwierciedlały autentyczne spostrzeżenia poczynione przez tych świadków, z tym, że zeznania świadka B. Ż. (2) niewiele wniosły do sprawy, świadek ten nie posiadał wiedzy o przedmiotowym ciągniku, zarówno w kontekście zdarzenia drogowego, jak i kosztów naprawy pojazdu.

Na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe powoda A. M., tj. ciągniku (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 21.07.2011r. z uwzględnieniem uszkodzeń nie związanych z przedmiotowym zdarzeniem, wypowiedzenia się co do zasadności uwzględnienia ewentualnych wcześniejszych napraw, a także wieku pojazdu, jego stanu technicznego oraz określenie, czy naprawa wykonana zgodnie z wnioskiem powoda A. M. nie spowoduje wzrostu wartości przedmiotowego pojazdu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego R. S. (1).

Z pisemnej opinii mgr inż. R. S. (1)-biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego (k. 95-111 akt) wynikało, iż koszt naprawy uszkodzeń powstałych na skutek kolizji z dnia 21 lipca 2011 r. w ciągniku (...) nr rej. (...), w zakresie uszkodzeń oraz grup weryfikacyjnych ustalonych w trakcie przeprowadzonych oględzin samochodu przy przyjęciu średnich cen robocizny stosowanych na rynku lokalnym w rejonie zamieszkania powoda wynosi ok. 9439,08 złotych (7736,95 zł + 23 % VAT). W tej kwocie ok. 4450,28 zł (3647,77 zł + 23% VAT) to koszt części łącznie z tzw. normaliami, natomiast kwota ok. 4988,80 złotych (4089,18 zł + 23 VAT) to koszt czynności naprawczych. Biegły wskazał, że z przedmiotowym zdarzeniem nie są związane następujące uszkodzenia: koło pasowe wału, zawory wydechowe, zawory ssące, termostat, sprężyna pedału hamulcowego, drążek popychacza, filtr powietrza, wkłady filtrów paliwa, zaciski akumulatora, przełącznik świateł żarowych, instalacja elektryczna, linka licznika, końcówka linki, licznik mtg., wskaźnik, przycisk sygnału, zaczepy maski, kranik wody, wyłącznik elektryczny rozrusznika, uszkodzenia układu kierowniczego (przekładnia, ramię zwrotnicze). Biegły podnosił, że z uwagi na stwierdzony stan techniczny niektórych elementów zasadnym jest dokonanie tu potrącenia na uszkodzone części ciągnika zakwalifikowane do wymiany. Wskazywał, że naprawa przedmiotowego ciągnika wykonana została zgodnie z wnioskiem powoda ma charakter zabiegu modernizacyjnego – odnowy pojazdu, a tym samym powoduje niewielki wzrost wartości pojazdu – nowy blok cylindrowy. Biegły w treści opinii wskazywał również, że rozpatrywany ciągnik jest pojazdem wyprodukowanym w roku 1984, a więc w chwili zaistnienia przedmiotowej szkody był pojazdem 27-letnim. Podnosił, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego (dokumentacji szkodowej) wynika, iż ciągnik ten jest w znacznym stopniu wyeksploatowany i posiadał także szereg braków w wyposażeniu. Wartość rynkową ciągnika na dzień zaistnienia przedmiotowej szkody biegły ocenił na poziomie 10.000 zł.

Zarzuty do opinii biegłego zgłosiły obie strony reprezentowane przez fachowych pełnomocników (k. 116 i 133-136 akt).

W opinii uzupełniającej (k. 146 – 167 akt) odnoszącej się do sformułowanych zarzutów biegły R. S. (1) wskazał, że przedmiotowa naprawa ciągnika (...) nr rej. (...) nie spowodowała wzrostu wartości rynkowej przedmiotowego pojazdu, gdyż w rozpatrywanym przypadku dokonano potrąceń na wymieniane części, które były uszkodzone przed zdarzeniem drogowym oraz dokonano potrącenia na materiał lakierniczy, wobec tego nie można mówić o tym, że przedmiotowa naprawa ciągnika (...) spowodowała wzrost wartości rynkowej tego pojazdu. Biegły podtrzymał również ustalenia, co do wartości przedmiotowego ciągnika na dzień szkody, na kwotę 10.000 zł, podniósł przy tym, iż stan techniczny rozpatrywanego ciągnika był mniej niż „dobry”, stwierdzono szereg istotnych braków w wyposażeniu, a

dotąd część elementów m.in. elementów układu kierowniczego i oświetlenia nie była oryginalna, lecz została dorobiona (zaadaptowana). Wskazał biegły, iż stawka 65 zł netto jest stawką wynikającą z rachunku wystawionego przez (...) A., a więc zakład naprawczy, który wykonał naprawę ciągnika powoda. Biegły zweryfikował opinię główną przez wskazanie, że ze szkodą mają związek następujące uszkodzenia: filtr oleju 8,56 zł, podstawa filtra 31,12 zł – elementy te zostały ujęte w poprawionym kosztorysie. Biegły wskazał, iż dokonane potrącenia na chłodnicę, reflektory przednie i siatkę maski silnika wynikały z tego, iż elementy te były uszkodzone przed powstaniem szkody. Potrącenie na akumulator wynika z tego, iż element ten posiada „żywołność” znacznie mniejszą niż elementy takie jak np. silnik, czy elementy podwozia, w przypadku akumulatora kwasowego „żywołność” wynosi około 5 lat i jest podobna do „żywołności” np. ogumienia. Zdaniem biegłego koszt transportu, czyli kwota 369,00 zł powinna być doliczona do ogólnej kwoty odszkodowania za przedmiotową szkodę.

Zastrzeżenia do opinii uzupełniającej biegłego sądowego R. S. (1) złożyła strona powodowa (k. 185-187 akt), podnosząc brak właściwego ustalenia wartości ciągnika powoda przed przedmiotowym zdarzeniem szkodowym, niewłaściwą ocenę kosztów naprawy – rbh, zdaniem powoda, biegły nie miał żadnych podstaw do zastosowania potrąceń 70% wartości akumulatora, 50% potrąceń chłodnicy, 50 % reflektorów przednich, 50 % siatki silnika.

Pozwany podnosił, że zastrzeżenia do opinii uzupełniającej biegłego sądowego przedstawione przez powoda są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie (vide k. 189-190 akt).

Mając na uwadze złożone przez stronę powodową zarzuty do opinii biegłego sądowego Sąd dopuścił dowód z ustnej opinii uzupełniającej biegłego sądowego R. S. (1).

Biegły R. S. (1) w ustnej opinii uzupełniającej (k. 207v- 209v akt) podniósł, że uważa, za zasadne przyjęcie i rozliczenie stawki za roboczogodzinę podaną w fakturze VAT, czyli kwotę 79,95 zł brutto. Nadto biegły szczegółowo odniósł się do kwestii związanych z przyjęciem zastosowanych potrąceń poszczególnych elementów ciągnika powoda, jak również przeanalizował ponownie mechanizm zdarzenia, wskazując na uszkodzenia ciągnika, które nie mogły powstać w związku z przedmiotową kolizją (vide k. 207v – 209v akt).

Opinia ta nie była kwestionowana przez strony, w tym pełnomocnik powoda cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego (k. 209 v akt).

W ocenie Sądu, zarówno pisemne opinie, jak również ustna opinia uzupełniająca, sporządzone przez biegłego R. S. są spójne, logiczne, wyczerpujące i należyście umotywowane, stąd Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte, bez potrzeby ich szczegółowego przytaczania, stanowiły one podstawę rozstrzygnięcia.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – zwanej dalej ustawą (...) - Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W kontekście powyższej regulacji rozpatrywać należało odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie. Żądanie swe powód wywodził bowiem z faktu, iż uszkodzenia w jego pojeździe powstały na skutek szkody wyrządzonej w związku z ruchem pojazdu mechanicznego kierowanego przez osobę, której pozwany ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC udzielał.

Bezspornym w sprawie niniejszej było także i to, że sprawca przedmiotowej kolizji w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W takich zaś okolicznościach odpowiedzialność za szkodę zgłoszoną przez powoda przypisać można też pozwanemu (art. 35 ustawy (...)). Odpowiedzialności tej zresztą – co do zasady – pozwany nie kwestionował.

Zakres odpowiedzialności pozwanego regulowany jest z kolei przez art. 36 ustawy (...), w myśl którego odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Granice odpowiedzialności osoby korzystającej z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wyznaczają z kolei art. 361 kc i 363 kc. Zgodnie z powołanymi regulacjami zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Naprawienie szkody powinno nastąpić przy tym, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu przyjmuje się, że jej naprawienie polega przede wszystkim na zapłaceniu kwoty koniecznej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego. Zauważyć jednak należy, że gdy przypisuje się zobowiązanemu powinność świadczenia umożliwiającego wyremontowanie pojazdu, czyni się to z zastrzeżeniem, że chodzi o koszty celowe, ekonomicznie uzasadnione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1972 r. sygn. akt II CR 425/72 opubl. OSNC1973/6/111).

Na gruncie przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż wartość odszkodowania wypłacona powodowi przez pozwanego nie odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy uszkodzeń, powstałych wskutek kolizji z dnia 21.07.2011 r. Koszt naprawy pojazdu powoda został ustalony przez biegłego sądowego, a więc osobę dysponującą specjalistyczną i fachową wiedzą. Przyjęto przy tym stawkę roboczogodziny, zgodnie z ustną uzupełniającą opinią biegłego sądowego, na kwotę 79,95 zł brutto (kwota wynikająca z faktur VAT Nr: (...) i (...) – netto 65 zł - (k. 13-16 akt) wystawionych przez (...) Sp. z o.o. w A.. Zgodnie z opinią biegłego (k. 157 akt) Sąd przyjął, iż po uwzględnieniu kosztu transportu ciągnika (369 zł brutto – 300 zł netto + 23% VAT) oraz dodatkowych elementów (podstawy filtra oraz filtra oleju) koszt naprawy ciągnika (...) nr rej. (...) w zakresie uszkodzeń powstałych na skutek zaistnienia kolizji z dnia 21.07.2011 r. wyniósł 7.657,72 zł (6.225,79 zł + 23 % VAT). W tej kwocie 4.391 zł (3.391,77 zł + 23% VAT) to koszt części łącznie z tzw. normaliami, natomiast kwota 2.870,84 zł (2.334,02 zł + 23% VAT) to koszt czynności naprawczych. Wobec zaś faktu, iż na skutek prowadzonego postępowania likwidacyjnego powodowi wypłacono kwotę 6.063,94 zł, Sąd w pkt I wyroku uznał za zasadne powództwo co do kwoty 1.593,78 zł plus kwota 397,12 zł tytułem skapitalizowanych przez powoda odsetek, bowiem pozwany opłacał powodowi należne kwoty odszkodowania ze zwłoką (bezsporne – vide akta szkody) – łącznie co do kwoty 1.990,90 zł.

W pozostałym zakresie, wobec stwierdzenia braków związku roszczenia z następstwami zdarzenia drogowego z dnia 21.07.2011r., powództwo jako nieudowodnione i niezasadne zostało oddalone. (w tym vide ustalenia opinii biegłego sądowego R. S. (1) zawierające szczegółowe ustalenia dotyczące analizy uszkodzeń ciągnika powoda powstałych na skutek zdarzenia drogowego z dnia 21.07.2011r., które Sąd w całości podzielił i przyjął za własne, bez potrzeby ich przywoływania literalnego w treści uzasadnienia – k. 95 – 111 akt, k. 146 – 167 akt, k. 207v – 209v akt).

Podkreślić w tym miejscu należy, iż obie strony reprezentowane były przez fachowych pełnomocników, zaś w myśl art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76 z glosą A. Zielińskiego, Pałestra 1998, z. 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113, wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAP i US 1999, nr 20, poz. 662).

Przywołać należy również wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 maja 2008 r. sygn. ACa 175/08 Lex nr 465069, który wskazuje, iż obowiązująca w procesie cywilnym zasada kontrydiktoryjności (art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c.) nie obliguje sądu do bezwzględnego poszukiwania prawdy obiektywnej. Wedle wymienionych przepisów, ciężar

dostarczenia w postępowaniu sądowym materiału procesowego spoczywa, zasadniczo na stronach, a sąd utracił prawo prowadzenia dochodzenia w celu ustalenia dowodów koniecznych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 232 kpc określa, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem (por. wyrok SN z dnia 4 stycznia 2008 r. sygn. I UK 223/07 Lex nr 442836), rozkład ciężaru dowodów (art. 6 k.c.) ma w postępowaniu cywilnym znaczenie wówczas, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione. Wówczas konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał.

O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 481 § 1 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, rozdzielając koszty w częściach równych na obie strony procesu, wobec faktu, iż powód wygrał sprawę w połowie. Tym samym rozdzielono po połowie koszty opinii biegłego sądowego (łącznie kwota $2.439,10 : 2 = 1.219,55$ zł) oraz koszty opłaty w sprawie ($251 : 2 = 125,50$). Wobec zaś faktu, iż zaliczki na opinię biegłego sądowego ponosiła w całości strona pozwana orzeczono jak w pkt III wyroku ($1.219,55$ zł – $125,50$ zł = $1.094,05$ zł). Wobec rozdzielenia kosztów procesu po połowie orzeczono jak w pkt IV wyroku znosząc wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.